

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-1 У. 12774/14
Дана 18.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станимирка Лаловић и Нада Балешевић, чланови већа, уз учешће судијског саветника Јелене Искић, као записничара, одлучујући у управном спору под тужби тужиље А.А., предузетника - оснивача Б.Б. ..., из ..., ... бр. ..., коју заступа Зденка Кричковић, адвокат из Београда, адреса за пријем писмена, Нови Сад, Ул. Народних хероја бр. 2, ради поништаја решења туженог Градског већа Града Новог Сада, број II-020-6/2014-129 од 26.08.2014. године, у предмету грађевинском, у нејавној седници већа одржаној дана 18.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Градске управе за комуналне послове број III-352-0470/2014 од 07.05.2014. године, као неоснована, којим је ставом 1. диспозитива одобрен захтев за привремено заузимање јавне површине за постављање летње баште испред Б.Б. у месту ..., у ул. ... бр. ..., у првој зони укупне површине 21 м², у периоду од 08.05.2014. до 01.11.2014. године, у складу са урбанистичким условима, број: 107412/2013 од 27.03.2014. године, који су израђени од стране Јавног предузећа “Урбанизам”, Завод за урбанизам Нови Сад и који су саставни део овог решења. Ставом 2. диспозитива одређено је да у летњој башти није дозвољено постављање роштиља, ражња, шанка – пулта, фонтане, ауди и видео уређаја и емитовање музике путем музичког уређаја, нити је дозвољено извођење музике уживо. Ставом 3. диспозитива је обавезан подносилац захтева да поступи у складу са уговором о одржавању чистоће и обнови јавне површине након уклањања

летње баште, који је закључен са Јавним комуналним предузећем “Чистоћа” Нови Сад, бр. 2709 од 26.02.2014. године и да поступи у складу са уговором о дубинском прању бехатона и сличних површина за 2014. годину, закључен са “В.В.” д.о.о. ..., бр. 10/2014 од 09.04.2014. године. Ставом 4. диспозитива одређено је да је ималац одобрења дужан да објекте и уређаје наведене у диспозитиву овог решења одржава у исправном, уредном и у чистом стању и да не мења њихов изглед. Ставом 5. диспозитива одређено је да је након укидања одобрења или истека периода заузећа ималац одобрења дужан да уклони објекат, односно уређаје као и пратеће уређаје, објекте, инсталације и друго. Ставом 6. диспозитива одређено је да се за коришћење јавне површине из става 1. диспозитива овог решења плаћа локална комунална такса на основу посебног решења ове градске управе.

Тужбом поднетом Управном суду 06.10.2014. године, тужила оспорава законитост решења туженог због битне повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Истиче да тужени орган у оспореном решењу није одговорио на све наводе жалбе. Указује да је у жалби наведено да је пропуст првостепеног орган што овај проблем није решио још увек ни по жалби тужиле у предмету број III-352-0594/2013 у ком је првостепено решење од 15.07.2013. године, поводом жалбе тужиле, поништено решењем туженог органа бр. II-020-6/2013-249 од 02.10.2013. године, а којим решењем је првостепеном органу наложено отклањање неправилности истакнутих у жалби и у првостепеном поступку, а које до данас нису исправљене. Истиче да је тужени орган наложио првостепеном органу исправљање свих неправилности, али да то првостепени орган није отклонио и да је напротив поводом поновног захтева тужиле у овом поступку донео још неповољније решење од претходног, тј. померио башту од самог локала и на тај начин тужила је добила башту на крају улице, а не испред свог локала као што је тражила. Истиче да поступање туженог органа у решењу од 02.10.2013. године се појављује као претходно питање за поступање по захтеву тужиле у овом предмету што је тужени орган потпуно игнорисао, те да је доношење оспореног решења потпуно контрадикторно решењу од 02.10.2013. године. Сматра да је нелогично да исти орган донесе потпуно два супротна решења поводом исте правне ствари у предмету истог подносиоца захтева са идентичним захтевом. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те да је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, тужбу одбио као неосновану.

Из образложења оспореног решења и списка предмета произлази да је тужила 24.02.2014. године, поднела захтев за привремено заузимање јавне површине, за постављање летње баште у ..., у ул. ... бр. ..., испред Б.Б. у површини 23,80 м², у

периоду од 01.04.2014. до 01.11.2014. године. Комисија за опште и комунално уређење града је на 12. седници одржаној 20.03.2014. године једногласно донела закључак којим се даје сагласност Градској управи за комуналне послове да тужиљи изда одобрење за привремено заузимање јавне површине за постављање летње баште на предметној локацији у периоду од 01.04. 2014. године до 01.11.2014. године у површини од 21 м². Дана 10.04.2014. године, тужиља је доставила писмени захтев у коме наводи да је сагласна са одобреном површином у износу од 21 м², али да није сагласна са локацијом постављања летње баште која је наведена у урбанистичким условима бр. 107412/2013 од 27.03.2014. године и моли да Комисија за општу и комунално уређење града поново размотри предметни захтев. Комисија за општу и комунално уређење града је на 19. седници одржаној дана 25.04.2014. године, поново размотрила предметни захтев и једногласно донела закључак да остаје при закључку са 12. седнице Комисије за опште и комунално уређење града одржане 20.03.2014. године. Тужиља је дана 29.04.2014. године, након што је упозната са закључком Комисије за опште и комунално уређење града са 19. седнице одржане дана 25.04.2014. године, доставила писану изјаву да се не слаже са локацијом на којој јој је додељена башта, али прихвата решење с обзиром да не може да ради без баште и тражи да се изда одобрење за привремено заузимање јавне површине за постављање летње баште на предметној локацији у складу са Урбанистичким условима број 107412/2013 од 27.03.2014. године, а доставила је допуну документације. Након тога је првостепени орган утврдио да су испуњени услови и поднети сви потребни докази предвиђени чланом 32. и 54. Одлуке о уређењу Града Новог Сада и Правилником о техничким и другим условима за постављање објеката и уређаја на јавној површини (“Службени лист Града Новог Сада”, бр. 17/13) и да се подносиоцу захтева може одобрити заузимање јавне површине за постављање летње баште у периоду од 08.05.2014. до 01.11.2014. године и одлучио као у диспозитиву решења од 07.05.2014. године. Одлучујући по жалби тужени орган је сходно члану 230. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, бр. 30/10), жалбу одбио и одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 4. став 1. Одлуке о уређењу Града Новог Сада (“Службени лист Града Новог Сада”, број 56/12....13/14) прописано је да се урбани мобилијар и монтажни и други објекти и уређаји постављају на јавној површини на начин и под условима утврђеним овом одлуком, актима донетим на основу ове одлуке, као и на основу других аката којима се регулишу услови за њихово постављање. Одредбом члана 31. став 1. наведне одлуке прописано је да се објекти и уређаји привремено постављају на јавну површину на основу решења о одобрењу (у даљем тексту: одобрење) које доноси Градска управа, уз претходну сагласност Комисије, уколико овом одлуком није другачије прописано.

Имајући у виду утврђене чињенице и цитиране одредбе Одлуке о уређењу Града Новог Сада, по оцени Управног суда, правилно је оспореним решењем одбијена жалба тужиље изјављена против првостепеног решења од 07.05.2014. године. Ово стога што је правилно првостепени орган, тужиљи на њен захтев од 29.04.2014. године, уз претходну сагласност Комисије за опште и комунално уређење града, одобрио привремено заузимање јавне површине за постављање летње баште у складу са Урбанистичким условима број 107412/2013 од 27.03.2014. године, као у диспозитиву

првостепеног решења од 07.05.2014. године, с обзриом да су за то били испуњени сви услови и поднети сви потребни докази предвиђени чланом 32. и 54. наведене одлуке и Правилника о техничким и другим условима за постављање објеката и уређаја на јавној површини („Службени лист Града Новог Сада”, број 17/13).

Управни суд налази да је тужени орган ценио све наводе тужиле изнете у жалби и да је за своју одлуку дао правилне разлоге које у свему прихвата и овај суд. Тужилца није навела ниједну нову околност, нити пружила нови доказ који није цењен у до сада спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на одлуку у овој управној ствари.

Правилан је закључак туженог органа да наводи жалбе у којима се истиче да првостепени орган још увек није решио по жалби тужиле у предмету број III-352-0594/2013, у коме је решењем Градског већа Града Новог Сада, број II-020-6/2013-249 од 02.10.2013. године првостепено решење од 15.07.2013. године, поводом жалбе тужиле поништено, нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари, из разлога јер се ради о другом управном поступку.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 18.11.2016. године, III-1 У. 12774/14

Записничар
Јелена Искић, с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СМ